

Hồi thứ sáu

Đồng giác quá giang, hoả tiễn xạ tượng

Mao Thập Bát thấy Tiểu Bảo cho hắn là phải, hả hê cười nói:

- Kể từ ngày ta biết ngươi, đây là lần đầu ta được nghe ngươi nói một câu phải trái.

Vì Tiểu Bảo hỏi:

- Còn ta không biết đến bao giờ mới được nghe một lời hợp lý của lão? Mộc Vương gia là một vị đại anh hùng, đại hào kiệt, gây nên thành tích trong những trận “Đồng giác quá giang”, “Hoả tiễn xạ tượng” thì ai mà không kính mến?

Mao Thập Bát hỏi lại:

- “Đồng giác quá giang” và “Hoả tiễn xạ tượng” là nghĩa làm sao?

Vì Tiểu Bảo vênh mặt lên cười ha hả nói:

- Lão đã biết kính ngưỡng Mộc phủ ở Vân Nam, sao lại không hiểu Mộc Vương gia vì lẽ gì mà thành anh hùng hảo hán? Lão có biết Mộc Vương gia là nhân vật thế nào của Minh Thái tổ không?

Mao Thập Bát đáp ngay:

- Mộc Vương gia là một vị đại tướng quân thần dũng, quả cảm của Minh Thái tổ thì còn ai không biết nữa?

Vì Tiểu Bảo cãi:

- Vương gia chẳng là đại tướng, dễ thường là một tên vô danh tiểu tốt chăng? Nay! Thái Tổ Hoàng đế có sáu vị vương gia dưới bệ thì Trung Sơn Vương Từ Đạt, Khai Bình Vương Thường Ngộ Xuân chắc lão biết rồi, nhưng còn bốn vị nữa là những ai?

Mao Thập Bát nguyên là một tay hào kiệt lỗ mãng trên chốn giang hồ ít đọc sách thì làm sao mà hiểu được lịch sử khai quốc của triều Minh? Dù hắn có nghe danh Từ Đạt và Thường Ngộ Xuân mà không hiểu hai vị này cũng ở trong sáu vương gia của Minh Thái tổ, hắn cũng chẳng biết Trung Sơn Vương, Khai Bình Vương là gì?

Còn Vi Tiểu Bảo hàng ngày quanh quẩn ở nhà lầu kỹ viện thành Dương Châu, gã được nghe người ta đã không biết bao nhiêu lần đem pho Anh Liệt truyện ra bàn tán, sự tích truyện này hầu như gã thuộc lòng. Hiện thời nhà Minh mới mất chưa được bao lâu, lòng người còn luyến tiếc Minh triều, chỉ mong cho nhà Minh khôi phục giang sơn. Có điều họ không dám công khai nói đến chuyện phản Thanh phục Minh, mà chỉ bàn tán những sự nghiệp anh hùng triều trước.

Sở dĩ nhân dân trong thành Dương Châu khoái nghe nhất là pho Anh Liệt truyện, vì pho tiểu thuyết này phô diễn những sự nghiệp cao cả của bao nhiêu anh hùng hào kiệt phò Minh dựng nước.

Trong công cuộc khai sáng cơ nghiệp, gian lao nhất là trận đại chiến giữa Minh Thái tổ và Trần Hữu Lượng trên hồ Bá Dương. Thế mà họ chỉ thích nghe những chiến công oanh liệt của người Hán đánh đuổi Thát Đát bật ra ngoài quan ải.

Mọi người nghe chuyện Minh Thái tổ đánh bộ lạc Thát Đát, song họ yên trí đó là người Hán đánh Mãn Thanh. Nhất là những đoạn nói về người Hán đại thắng và quân Thát Đát thua chạy liểng xiểng càng khiến họ nức lòng. Do đó thánh giả sùng bái nhất là Từ Đạt, Thường Ngộ Xuân và Mộc Anh trong những vị khai quốc công thần đời nhà Minh.

Những người kể chuyện ba vị này thường bịa đặt thêm cho sự nghiệp của ba vị trên tăng phần vĩ đại, khiến người nghe hứng khởi tâm thần.

Vi Tiểu Bảo thấy Mao Thập Bát không trả lời được câu hỏi của gã, gã nhơn nhơn đắc ý đồng dặc nói:

- Sáu vị vương gia dưới triều Minh Thái tổ ngoài Trung Sơn Vương Từ Đạt, Khai Bình Vương Thường Ngộ Xuân, còn bốn vị nữa là ^^ Dương Vương Lý Văn Trung, Ninh Hà Vương Đặng Dũ, ^^ Vương Thang Hoà và Kiềm Ninh Vương Mộc Anh.

Gã ngừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Thang Hoà nguyên là một vị cố hữu của Minh Thái Tổ, lớn tuổi hơn Hoàng đế. Đặng Dũ cũng là một người bạn thân của đức Thái tổ. Lão nhân gia luôn luôn theo sát Hoàng đế trong cuộc đánh nam phạt bắc. Còn Lý Văn Trung là cháu Minh Thái tổ. Sau nữa Mộc Vương gia là con nuôi của Ngài. Mộc Vương gia trước theo họ Chu, tên là Chu ^^^. Về sau là họ Mộc và từ đó kêu bằng Mộc Anh.

Mao Thập Bát lại hỏi:

- Té ra là thế? Nhưng người còn nói những gì “Đồng giác quá giang”, “Hoả tiễn xạ tượng” thì sự tích mấy câu đó ra làm sao?

Vi Tiểu Bảo nghe Mao Thập Bát hỏi vậy liền đáp:

- Hai câu này nói về hai mẫu giai thoại trong công cuộc bình định thiên hạ của đức Thái tổ nhà Minh. Hồi đó công cuộc bình định giang sơn đã gần xong, chỉ còn một mình Lương vương ở miền Vân Nam, Quế Châu là chưa chịu hàng phục. Lương Vương chính tên là Ki Li Cô Lô Hoa, và là nội điện vua Thuần đế nhà Nguyên, y định tâm cố thủ vùng Quế Châu để cầm cự với Minh triều.

Tình thực Lương Vương tên là Bá Táp Thích Ngôi Nhĩ Mật, nhưng Vi Tiểu Bảo quên mất rồi, gã phải bịa ra cái tên Ki Li Cô Lô Hoa. Gã nghĩ rằng mình muốn đặt tên gì thì đặt, Mao Thập Bát chẳng biết đâu mà hỏi vặn. Quả nhiên đúng thế.

Vi Tiểu Bảo lại nói tiếp:

- Đức Thái tổ tức giận vô cùng liền sai điểm ba chục vạn đại binh giao cho Mộc Vương gia cùng Quách Anh đem đi tấn công Lương Vương. Khi binh tướng Minh triều đến Khúc Tĩnh thuộc tỉnh Vân Nam thì đụng độ với quân Nguyên. Quan nguyên soái bên Nguyên Đạt Lý Ma mình cao hơn mười trượng đầu lớn bằng cái đầu...

Mao Thập Bát la lên ngắt lời:

- ở đời có ai lại mình cao đến mười trượng bao giờ?

Vi Tiểu Bảo biết mình lỡ lời vội chữa:

- Quân Thát Đát là giống man di mọi rợ, dĩ nhiên thân thể chúng cao lớn hơn người Trung nguyên nhiều. Nguyên soái Đạt Lý Ma mình áo giáp tay cầm trường thương. Hắn đứng trên bờ sông Bạch Thạch thét lên một tiếng khác nào sét nổ lưng trời. Tiếp theo tiếng “bì bõm, bì bõm”. Lão có biết đã xảy ra chuyện gì không?

Mao Thập Bát đáp:

- Ta biết thế nào được?

Vi Tiểu Bảo nói:

- Nguyên Đạt Lý Ma tiếng thét lớn quá, làm cho mười mấy tên quân nhà Minh giật bắn người lên, từ trên lưng ngựa bật xuống sông bật thành tiếng “bì bõm”. Mộc Vương gia coi chừng tình thế không ổn, nếu để Đạt Lý Ma thét mấy tiếng nữa thì quân ta chưa đánh đã tan rã. Bất giác Vương gai chau mày suy nghĩ, nảy ra một diệu kế...

Ngày thường Vi Tiểu Bảo nói chuyện hay văng tục. Những danh từ mẹ kiếp, con bà nó tựa hồ dính liền vào cửa miệng, hễ động tới là tuôn ra. Nhưng khi thuật lại chuyện Mộc Anh bình định Vân Nam thì lại bắt chước giọng đạo

mạo của những thầy đồ nói chữ, không thốt ra câu thơ tục nào. Thỉnh thoảng gã lại chêm vào một vài thành ngữ mà chính gã cũng không hiểu hết nghĩa.

Vi Tiểu Bảo lại kể tiếp:

- Mộc Vương gia đã có chủ ý rồi, vừa thấy Đạt Lý Ma há miệng đỏ như chầu máu toan thét nữa, liền giương cung lấp tên bắn một phát. Mũi tên rít lên veo veo vọt ra rất lẹ nhằm cửa miệng Đạt Lý Ma lao tới.

Mộc Vương gia quả là tay thiện xạ đúng với câu Bách bộ xuyên dương bách phát bách trúng. Mũi tên của Vương gia vượt qua sông Bạch Thạch bay về phía Đạt Lý Ma. Nhưng Đạt Lý Ma cũng không phải hạng tầm thường. Hắn vừa thấy khí thế của mũi tên vọt tới, vội vàng cúi đầu xuống tránh khỏi.

Gã ngừng lại một chút rồi kể tiếp:

- Đột nhiên phía sau lưng Đạt Lý Ma vang lên những tiếng rú thê thảm. Đạt Lý Ma quay đầu nhìn lại thấy mười vị tướng quân đều bị thủng ngực máu chảy đầm đìa. Thì ra mũi tên của Mộc Vương gia đã bắn xuyên từ trước ngực ra đến sau lưng mười viên đại tướng bên địch...

Mao Thập Bát lắc đầu ngắt lời:

- Không có lý nào thế được. Dù Mộc Vương gia sức mạnh như ^^^ cũng chẳng thể bắn một phát tên mà xuyên qua thân thể mười người liền một lúc.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Mộc Vương gia nguyên là một vị thiên thần được đức Ngọc Hoàng phái xuống giúp đức Thái tổ bình định giang sơn, chứ không phải là người thường. Một phát tên bắn ra thấu qua thân thể mười người đã mang tên là Xuyên vân tiên.

Mao Thập Bát bán tín bán nghi, hỏi:

- Rồi sao nữa?

Vi Tiểu Bảo tiếp tục kể:

- Đạt Lý Ma thấy thế phẫn nộ, miệng lảm bảm: “Người biết bắn tên, dễ thường ta không bắn được hay sao?” Đoạn hắn giương cung lấp tên nhằm bắn trả Mộc Vương gia, Mộc Vương gia liền thét lên một tiếng “Giỏi lắm” rồi đưa bàn tay trái ra dùng hai ngón tay kẹp lấy mũi tên một cách rất ung dung.

Vi Tiểu Bảo ngừng lại một chút rồi tiếp:

- Giữa lúc ấy trên không bỗng có một bầy chim nhạn bay qua rít lên mấy tiếng thê thảm. Mộc Vương gia bỗng nghĩ ra một kế, quát to: “Hãy coi ta bắn mắt bên tả con nhạn thứ ba”

Mao Thập Bát hỏi xen vào:

- Thế rồi Vương gia có bắn trúng được như lời không?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Lão đừng nóng nảy, để ta kể hết cho mà nghe.

Đoạn gã kể tiếp:

- Đạt Lý Ma cũng nghĩ như lão: “Chim bay thế kia, muốn bắn con thứ ba đã là chuyện khó, thế mà thằng cha này lại nói rõ bắn vào mắt bên trái con chim, thì thật là kỳ”. Hắn nghĩ vậy rồi ngừng đầu trông lên, Mộc Vương gia thừa cơ phóng liên châu ra. Ba mũi tên nối đuôi bay vèo về phía Đạt Lý Ma.

Mao Thập Bát hứng chí vỗ đùi reo lên:

- Hay lắm! Hay lắm! Đó là kế dương đông kích tây.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Nhưng Đạt Lý Ma chưa đến ngày tận số. Mũi tên đầu trúng vào mắt bên hữu hắn. Người hắn lao đảo từ trên lưng ngựa té xuống. Còn hai mũi kia lướt qua trước mặt Đạt Lý Ma xuyên thủng ngực tám tên quân nữa.

Mao Thập Bát giục:

- Người kể nốt đi!

Vì Tiểu Bảo kể:

- Quân sĩ bên Nguyên mình đầy lông lá, quân nhà Minh kêu chữ Mao binh mao tướng, Mộc Vương gia bắn ba mũi tên làm chết cả 18 tên có lông. Vì thế mới có câu Mộc Vương gia cách giang đại chiến xạ tử Mao Thập Bát.

Mao Thập Bát sững sốt hỏi:

- Người nói sao? Ba mũi tên đó bắn quân Nguyên vì lẽ gì người bảo là bắn ta?

Vì Tiểu Bảo nghe Mao Thập Bát hỏi vậy liền đáp:

- Trận cách giang đại chiến này, Mộc Vương gia đã dùng ba mũi tên bắn chết Mao Thập Bát tức là 18 tên Mao tặc.

Vì Tiểu Bảo nói tới đây thích chí cười ha hả. Bây giờ Mao Thập Bát mới biết Tiểu Bảo cố ý bịa chuyện để xỏ xiên hắn. Hắn liền thóa mạ:

- Con bà nó! Đó là Mộc Vương gia cách giang đại chiến dùng ba mũi tên bắn chết thằng khốn kiếp Vì Tiểu Bảo.

Vì Tiểu Bảo vừa cười vừa cãi lại:

- Thời đó cách đây đã lâu, ta chưa ra đời, Mộc Vương gia bắn chết ta thế nào được?

Mao Thập Bát thấy câu chuyện vui vui, liền giục:

- Còn Đạt Lý Ma bị trúng tên rồi ra sao? Nói nốt đi, đừng lảm nhảm nữa.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Quân Nguyên thấy chủ soái bị trúng tên ngã ngựa thì nhốn nháo cả lên. Mộc Vương gia thấy quân Nguyên rối loạn toan xua quân vượt qua sông đánh tràn đi, bỗng nghe bờ bên kia có tiếng reo hò thì ra viện binh bên địch đã kéo đến. Tiếp theo tên bắn ra như mưa. Mộc Vương gia lại nghĩ ra một kế, phái bốn viên đại tướng dẫn quân lên xuống Hạ Lưu để vượt qua sông Bạch Thạch rồi kéo vòng lại phía sau Nguyên binh.

Mỗi tên quân đều mang theo một cái còi đồng chờ khi tập hậu là thổi còi làm hiệu để bên này biết mà dồn quân qua sông tiến đánh mặt trước. Do đó mà có câu: “Đồng giác (còi đồng) độ giang”.

Mao Thập Bát hỏi:

- Bốn viên đại tướng đó phải chăng là Lưu, Bạch, Phương, Tô?

Vì Tiểu Bảo chẳng biết có phải hay không nhưng gã vẫn cãi:

- Không phải! Bốn đại tướng đó là Châu, Trần, Ngô, Vương. Lưu, Bạch, Phương, Tô lúc đó đang kề cận Mộc Vương gia.

Mao Thập Bát gật đầu nói:

- Té ra là thế!

Vì Tiểu Bảo nhơn nhơn đắc ý tiếp tục kể:

- Mộc Vương gia lại hạ lệnh cho Lưu, Bạch, Phương, Tô ^^^ bản bộ hạ thuyền nhỏ, bèo cây xuống nước tựa hồ chuẩn bị qua sông.

Nguyên binh thấy quân nhà Minh lại chực sang sông liền giương cung nỏ nhất tề bắn ra. Mộc Vương gia thấy địch bắn rất quá liền nổi hiệu thu binh. Sau nửa giờ lại cho thúc trống xua quân xuống bè. Tướng Nguyên lại phải huy động quân cung nỏ bắn dữ dội hơn. Hỡi ơi! Dưới sông Bạch Thạch hôm ấy không biết bao nhiêu rùa, cua, tôm, cá bị tên bắn chết oan.

Mao Thập Bát cười hơ hớ ngắt lời:

- Truyện này ta không thể tin được. Hoặc giả tôm cá bị bắn đến thì còn có lý, còn bắn rùa đâu phải là chuyện dễ dàng.

Vì Tiểu Bảo không chịu nói:

- Nếu lão không tin thì đi mua mấy con rùa treo lên mà bắn thử coi.

Mao Thập Bát lảm bảm:

- Việc gấp là phải lên đường, đâu có thời giờ để làm trò đó?

Tuy hần nghĩ vậy nhưng không nói ra vì sợ làm mất lòng Vi Tiểu Bảo, gã sẽ bực mình không chịu kể tiếp. Hần liền hỏi:

- Được rồi! Bắn rùa thì rùa chết là xong. Vụ đó tiếp tục ra sao?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Kế đó thủ hạ của Mộc Vương gia bắt được 18 con cá có lông trên sông Bạch Thạch đem nướng cho quân ăn hết.

Mao Thập Bát vừa cười vừa mắng:

- Quân tiểu quỷ kia! Người chỉ bịa chuyện xỏ xiên lão gia. Thôi đừng rắc rối nữa! Hãy kể tiếp vụ Mộc Vương gia vượt sông Bạch Thạch cho ta nghe.

Vi Tiểu Bảo thấy thính giả độc nhất của gã đã say sưa câu chuyện thì trong lòng khoan khoái mà ngoài mặt vẫn trang nghiêm. Gã kể tiếp:

- Mộc Vương gia thấy Nguyên binh bắn dữ quá lại truyền cho quân sĩ thúc trống reo hò làm như nổi hiệu tấn công và vượt qua bên sông Bạch Thạch, nhưng đó chỉ là cách hư trương thanh thế để cho bên địch hoang mang và phải bắn tên phí xuống sông. Sự thật bên này vẫn án binh bất động. Mãi đến khi Mộc Vương gia nghe phía sau hậu quân bên địch, những tiếng còi đồng thổi lên inh ỏi, biết là bốn tướng Châu, Trần, Ngô, Vương đã vượt qua sông đánh thúc vào sau lưng bên địch. Khi nào Vương gia chịu bỏ lỡ cơ hội lập tức hạ lệnh cho tam quân cầm mộc đỡ tên ùn ùn kéo xuống bè và phen này vượt qua sông thật sự. Bọn Thát Đát đã bắn phí tên quá nhiều, mười phần không còn được một hai, quân binh đã nao núng. Hơn nữa phía sau hậu quân lại bị đánh úp. Lúc này chủ soái đã bị thương, không còn người chỉ huy vững chắc lòng quân náo loạn, không còn chí chiến đấu.

Vi Tiểu Bảo dừng lại một chút, gã chờ Mao Thập Bát giục giã, mới kể tiếp:

- Khi quân Minh sang được đến bờ bên kia rồi, Mộc Vương gia thúc ngựa nhảy vọt lên. Nguyên binh vừa thấy Vương gia đã hoảng hốt bỏ chạy tán loạn. Giữa đám loạn quân Mộc Vương gia bỗng ngó thấy một người nằm trên yên ngựa, chung quanh nhiều quân Thát Đát bảo vệ rất nghiêm mật.

Wương gia biết chắc đó là Đạt Lý Ma liền phóng ngựa xông tới lớn tiếng quát hỏi:

- Lý Đạt Ma! Sao không xuống ngựa đầu hàng đi, còn đợi đến bao giờ?

Đạt Lý Ma đáp:

- Ta... Không phải là Đạt Lý Ma!

Mộc Vương gia thấy trên mặt bên phải hần cắm mũi tên, chuôi tên có chạm chữ “Mộc” rất rõ, liền biết ngay là chính mũi tên của mình vừa bắn

trước đây. Sở dĩ Đạt Lý Ma chưa dám rút tên ra vì sợ ngất xỉu, đành để yên ráng chịu đau đớn.

Mộc Vương gia không nói gì nữa, lập tức thò tay ra nhanh như chớp túm lấy Đạt Lý Ma liệng xuống đất rồi quát bảo thủ hạ:

- Trói hẳn lại cho ta!

Bốn viên đại tướng Lưu, Bạch, Phương, Tô nghe Mộc Vương gia thét quân sĩ trói Đạt Lý Ma lại sợ chúng lắm lẽ đều xông ra cột hẳn lại.

Trận này quân Nguyên bị thảm bại. Xác chết của bọn Thát Đát chìm xuống lòng sông Bạch Thạch không biết đến bao nhiêu mà kể. Những loài cua, rùa, tôm, cá trong sông xúm vào rỉa thịt những quân Mao tặc rồi rồi trên mình những loài thủy tộc ở khúc sông này cũng đều mọc lông.

Mao Thập Bát nghe tới đây biết rằng Tiểu Bảo có ý xỏ xiên hẳn. Nhưng hẳn lại không biết đích xác những loài rùa, cá có mọc lông hay không, nên không dám hỏi vặn.

Vì Tiểu Bảo lại kể tiếp:

- Mộc Vương gia đại thắng liền thúc quân thẳng tới kinh thành của Lương Vương. Khi đại quân đến bờ hào bao quanh thành thì thấy trong thành vẫn yên lặng như tờ, không có động tĩnh chi hết.

Mộc Vương gia liền hạ lệnh thúc trống kêu người ra khiêu chiến nhưng trong thành vẫn im lìm.

Mộc Vương gia ngẩng đầu lên nhìn thấy trên mặt thành treo một tấm bảng trên đề hai chữ “Miễn chiến” rất lớn...

Mao Thập Bát ngắt lời:

- Thế là Lương Vương tự biết sức mình không thể cầm cự được phải treo miễn chiến bài.

Vì Tiểu Bảo kể tiếp:

- Mộc Vương gia vốn là người nhân từ, liền nghĩ rằng Lương Vương đã treo miễn chiến bài là có ý muốn đầu hàng. Lão gia bụng bảo dạ:

- Bên địch mà đầu hàng là may. Nếu ta tấn công ráo riết thì có thể thành công lẹ hơn, nhưng khiến cho nhân dân phải chịu vạ lây thì cũng là một điều đáng tiếc. Chi bằng ta hãy đình chiến ba bữa để chờ Lương Vương tự động đầu hàng. Có như thế thì bách tính mới được yên ổn, khỏi bị chết oan.

Mao Thập Bát vỗ đùi nói:

- Phải rồi! Mộc gia vĩnh viễn trấn thủ tỉnh Vân Nam nổi tiếng là những nhà giàu lòng ưu ái, nhân dân rất mến phục mà đức thượng đế cũng độ trì cho được mọi sự mọi hay.

Vì Tiểu Bảo lại kể tiếp:

- Đêm hôm ấy, Mộc Vương gia ngồi trong trường khêu đèn lên đọc sách Xuân Thu.

Mao Thập Bát hỏi:

- Quan Vương gia (tức Quan Vân Trường thời Tam quốc) ưa đọc Xuân Thu, chẳng lẽ Mộc Vương gia cũng theo Quan Vương gia mà đọc sách Xuân Thu?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Hai vị này đều là Vương gia và đều trung dũng quả cảm thì dĩ nhiên phải đọc Xuân Thu, chẳng lẽ lại đi đọc sách “Hạ Đông”?...

Sự thực gã cũng chẳng biết có sách nào là sách Hạ Đông không? Để phản đối Mao Thập Bát gã bịa ra sách Hạ Đông cho ngược lại với Xuân Thu. Muốn cho câu chuyện văn vẻ hơn, gã giải thích:

- Hạ Đông là sách của Trương Phi ưa đọc. Trương Phi khác với Quan Vương gia ở chỗ có dũng lực mà lại vô mưu. Còn Mộc Vương gia nguyên là sao Vũ Khúc giáng thế giống như Quan Vương gia thì dĩ nhiên đọc sách Xuân Thu mà không đọc Hạ Đông.

Mao Thập Bát chẳng biết sách vở là gì nhưng cũng khen Xuân Thu là sách hay rồi, lẩm nhẩm gật đầu.

Vì Tiểu Bảo kể tiếp:

- Mộc Vương gia đang đọc sách, bỗng mót đi tiểu tiện liền đứng dậy cầm chiếc bình Kim dạ hồ của đức Thái tổ Hoàng đế ban cho định đi tiểu vào đó thì bất thành lình nghe trong thành có tiếng gầm thét vang trời. Đây không phải là tiếng hổ gầm hay tiếng ngựa hí. Mộc Vương gia khi nghe thanh âm này liền cảm thấy nôn nao trong dạ...

Mộc Vương gia bất giác cả kinh la lên:

- Thôi nguy mất rồi!

Mao Thập Bát sững sốt hỏi:

- Tiếng kêu gì vậy?

Vì Tiểu Bảo nói:

- Lão thử đoán coi?

Mao Thập Bát nói:

- Chắc là lại mấy tên quân Thát Đát găm thét ở trong thành như kiểu Đát Lý Ma lúc trước chứ gì?

Vì Tiểu Bảo lắc đầu đáp:

- Không phải! Mộc Vương gia vừa nghe tiếng găm liền không mót tiểu nữa, cầm chiếc Kim dạ hồ kính cẩn đặt lên bàn...

Mao Thập Bát ngất lời:

- Cái bình tiểu tiện sao lại đặt lên bàn?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Mặc dù nó là cái bình tiểu tiện nhưng là đồ ngự từ (vua ban) của đức Thái tổ Hoàng đế, ai dám coi nó là vật tầm thường? Vì thế Mộc Vương gia phải bưng bình một cách kính cẩn, trịnh trọng đặt lên bàn. Đoạn Vương gia lập tức sai nổi hiệu trống tụ họp các tướng sĩ. Ngài cầm một cây kim phê lệnh tiền tuyên hô “Lưu tướng quân nghe ^^ đây! Tướng quân dẫn ba ngàn quân binh đi săn chuột ngày đêm, hễ tên nào bắt được nhiều sẽ có thưởng. Tên nào không bắt được chuột sẽ chiếu quân pháp xử trị.”

Lưu tướng quân đáp một tiếng “Phụng mạng” đón lấy lệnh tiền rồi dẫn quân đi săn chuột.

Mao Thập Bát rất lấy làm kỳ hỏi:

- ở nơi trận thượng phái quân đi bắt chuột để làm gì?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Mộc Vương gia dụng binh như thần. Quân cơ phải giữ bí mật khi nào lại tiết lộ? Nguyên soái có lệnh, tướng sĩ chỉ biết phụng mệnh tuân hành, viên tướng nào tiếp lệnh tiền mà còn mở miệng hỏi vặn lại một câu để Mộc Vương gia nổi lời đình lập tức sai lời ra ngoài trường chém đầu. Nếu lão là tướng dưới trướng Mộc Vương gia lại hay hỏi dài hỏi ngắn thì có đến 18 cái thủ cấp cũng bị Mộc Vương gia chặt hết.

Mao Thập Bát cãi:

- Nếu ta làm tướng thì dĩ nhiên không hỏi nữa. Huống chi người không phải là Mộc Vương gia, chẳng lẽ ta hỏi không được ư?

Vì Tiểu Bảo xua tay đáp:

- Không hỏi được! Không hỏi được!

Rồi gã kể tiếp:

- Mộc Vương gia lại lấy cây lệnh tiên thứ hai kêu Bạch tướng quân thống lĩnh hai vạn quan binh đi đào một cái hố dài một dặm, rộng một trượng, sâu ba trượng cách xa mặt trận 5 dặm và phải đào xong ngay đêm nay.

Bạch tướng quân lãnh mạng đi liền.

Mộc Vương gia bỗng hạ lệnh lui binh, nhổ trại lui ra xa thành sáu dặm đóng quân.

Mao Thập Bát càng lấy làm lạ nói:

- Sao lại kỳ vậy? Người càng nói ta càng không hiểu?

Vì Tiểu Bảo nói:

- Hừ! Phép dùng binh của Mộc Vương gia mà để lão đoán được thì Mộc Vương gia chỉ là Mao Thập Bát và ngược lại, Mao Thập Bát biến thành Mộc Vương gia còn ai hơn ai nữa?

Đoạn gã kể tiếp:

- Sáng hôm sau, hai tướng Lưu, Bạch về trình đã săn hơn một vạn con chuột và hố đã đào xong.

Mộc Vương gia khen:

- Hay lắm!

Đoạn Vương gia sai thám tử đến bên thành để dò la động tĩnh.

Vào khoảng giờ ngọ, bỗng nghe chuông trống vang trời, quân reo dậy đất. Thám tử chạy về phi báo:

- Khải bẩm nguyên soái! Đại sự hỏng mất rồi!

Mộc Vương gia vỗ bàn quát hỏi:

- Con mẹ nó! Việc gì mà hoang mang như vậy?

Thám tử nói:

- Khải bẩm nguyên soái! Bọn Thát Đát mở rộng cửa thành phía bắc, hàng mấy trăm con trâu quỷ quái mũi dài lê thê từ trong thành rầm rộ xông về phía quân ta.

Mộc Vương gia cười khanh khách nói:

- Sao mi dân động đến thế? Con voi cũng không biết lại bảo là loài trâu yêu quái mũi dài chi đó? Tiếp tục nữa đi!

Thám tử được lệnh lập tức đi ngay.

Mộc Vương gia bày thành thế trận, đứng trên cao nhìn ra xa thì thấy cát bụi tung bay mờ mịt. Mấy trăm con voi lớn đầu buộc đao nhọn chạy như điên xông tới. Đuôi voi lại có lửa cháy.

Nguyên tỉnh Vân Nam gần nước Diên Điện. Lương Vương đã mua của nước này mấy trăm con voi lớn về bày thành hoả tượng trận lại lấy càn thông buộc vào đuôi voi rồi đốt lửa lên. Bầy voi kinh hãi xông thẳng về phía quân mình. Voi là một giống da dày, tên bắn không thủng. Nếu quân mình rối loạn thì quân Thất Sát theo sau đàn voi kéo đến đánh giết.

Quân Minh đều là người phương bắc chưa được nhìn thấy voi bao giờ, nhưng vừa ngó thấy chúng trong lòng đã nao núng vô cùng.

Mao Thập Bát nói:

- Hoả tượng trận quả nhiên lợi hại!

Vì Tiểu Bảo lại kể tiếp:

- Mộc Vương gia vẫn thản nhiên như không, miệng tủm tỉm cười. Vương gia chờ cho bầy voi xông tới còn mấy chừng mấy chục dặm mới hô lớn:

- Thả chuột ra!

Hơn một vạn con chuột được thả ra chạy loạn xạ.

Chỉ trong chớp mắt khắp mặt trận đầy những chuột, giống voi không sợ gì sư tử hổ báo mà sợ nhất loài chuột.

Nên biết những chú chuột kia mà chui vào tai voi cắn tới óc tuy ăn là voi đành chịu chết chứ chẳng làm gì được.

Bầy voi vừa thấy chuột liền sợ bỏ vĩa cấm đầu chạy trốn xông vào trong trận Thất Sát xéo lên quan binh bể đầu gãy tay. Có nhiều con tiếp tục chạy dài liên bị rút xuống hầm.

Mộc Vương gia lại hô:

- Bắn tên lửa!

Lão nhân gia vừa ra lệnh, đã thấy trên không có hàng muôn ngàn tia lửa coi rất ngoạn mục.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com
- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.
- Tranh ảnh phim kiếm hiệp
- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới
- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...
- Sách dạy tự luyện võ công.
- ....

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>